

de rest van het geld liever besteden aan het kopen of maken van speciaal lesmateriaal, dan is dat eveneens zaak van de school zelf.

De bedoeling is voorts dat de adoptie gebeurt door een bepaalde (jaar)klas, en dan vervolgens van jaar tot jaar wordt overgedragen aan de opvolgers van die jaarklas.

De landelijke stichting wenste te waken tegen het overhevelen van feitelijk onderhoud (vegen, boenen) van monumenten naar scholen; zij meent dat dit een taak is van de plaatselijke overheid. Aan de andere kant wil de stichting niet beletten, dat kinderen de zorg voor het 'eigen' monument ook weleens heel concreet op zich willen nemen.

In Rotterdam legden landelijke stichting en wethouder de opzet der adopties in handen van een drietal personen: de vroegere leider van Promotie en Evenementen ten stadhuize, de vroegere secretaris van het Comité Nationale Belangen en een bestuursassistent van het college van B. en W. Dit drietal (H.J.L. Hofmeester, mevr. M.J. Matthijssen-van den Bos en L.J. Elfferich) koos vervolgens weloverwogen voor een plaatselijke aanpak.

In andere steden hebben in 1985 de adopties zich vrij snel afgespeeld door het houden van enkele bijeenkomsten waarin vele scholen waren vertegenwoordigd met enkele kinderen en volwassenen. Het drietal in Rotterdam echter meende dat moest worden uitgegaan van het feit dat elk monument een eigen identiteit heeft en van het feit dat elke school een eigen identiteit heeft. Gekozen werd voor een aanpak waarbij telkens één school en één monument zorgvuldig werden gekoppeld. (In één geval werd één school aan vier monumenten gekoppeld; de Libanon Scholengemeenschap adopteerde de vier grote monumenten op de algemene begraafplaats Crooswijk omdat het de drie organisatoren voor de begraafplaats wat lastig leek om met vier scholen te maken te hebben.)

In Rotterdam werd de eigenlijke, formele adoptie telkens zo ingericht dat in overleg met de school een zinvolle datum werd bepaald, meestal een datum die te maken heeft met de achtergrond van het monument (bijvoorbeeld: de datum waarop in de wintermaanden van 1944-1945 langs de openbare weg op die plek een fusillade plaatsvond). Eveneens in overleg met de school werd dan, bewust buiten de school, in de nabijheid een plaats van samenkoms gekozen; een dienstencentrum of een kerk of een gastvrije instelling. Daar werd dan telkens de 'eigen' plechtige overdracht